

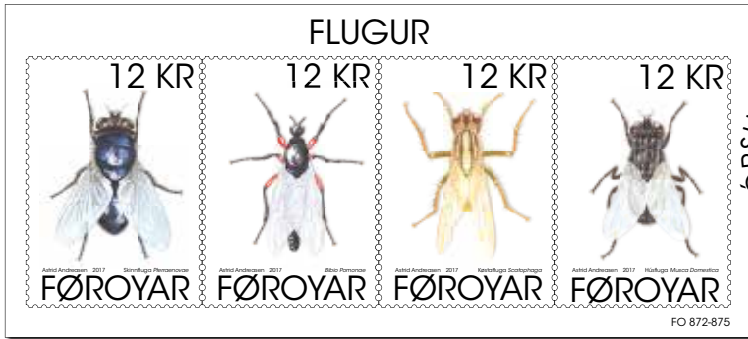
Posta Stamps
Føroyar

Nr. **34**
November 2017

ISSN 1603-0036

- Fýra flugur
- H. C. Müller 200 ár
- Sandsvatn & Toftavatn
- Lundafleyg

Posta
FAROE ISLANDS

FO 872-875

Royndarprint

Fýra flugur

Í Føroyum eru skrásett umleið 400 sløg av tvíveingjum. Hetta er tað, vit kalla tann hópin av skordýrum, sum skinflugur, blómuflugur og kástflugur hoyra til. Eisini mýggjabitur og grindalokkar eru við í hesum hópi.

Húsflyga *Musca domestica*

Av tí at húsflygan hevur fylgt við, tá menniskja hevur búsett seg kring heimin, er henda 6-7 mm stóra flygan helst tað mest útbreidda skordýrið í heiminum. Hon finst um allan heim frá norðpólinum til tropurnar, og er eisini ógvuliga vanlig í Føroyum.

Hvær kvennflyga kann leggja upp til 500 egg í síni livitið. Eggini eru uml. 1,2 mm long, hvít á liti og verða lögð í lívrundið tilfar, so sum deyð djór ella skarn. Sjálvt um eggini verða lögð í lívrundið tilfar, er tað ikki hetta ormveran livir av, men harafturímóti av bakterium í hesum tilfari. Ormveran blívur til reiveru sum 2-5 vikur gomul. Vaksna flygan livir eisini vanlig 2-5 vikur, men kann liva væl longri, við at leggja seg í dvala um veturin.

Í vísendaligum høpi verður húsflygan millum annað nýtt til at granska hví og hvussu kyknur eldast, og hvat tað er ið avger kynið á avkominum.

Fyrsta skráseting: Svabo, J.-C. (1959). Indberetninger fra en reise i Færøe 1781 og 1782. Copenhagen: Selskabet til Udgivelse af Færøske Kildeskrifter og Studier.

Glitskinflyga *Protophormia terraenovae*

Ilt er at siga, hvussu vanlig henda 7-12 mm stóra blanka og skyggjandi flygan er í Føroyum. Tað kann verða stórt sveiggj í talinum av ymsu skinflugusløgnum frá ári til ár, mánað til mánað og enntá oyggj til oyggj. Av 1900 kannaðum færoyskum skinflugum, samlaðar millum 2005 og 2008, vóru 76, ella 4% glitskinflugur.

Glitskinflygan tolir avbera væl kulda, og er at finna so langt norðuri sum uml. 900 km frá norðpólinum.

Húsfluga *Musca domestica*
Mynd: Jógvan Hansen

Eggini verða lögð í lívrinnið tilfar og klekjast eftir uml. 2 dögum. Ormveran blívur til reivveru eftir uml. 4 vikur, og gott 2 vikur seinni kemur vaksna flugan út.

Glitskinflugan verður millum annað nýtt í tí man kallar "ormveru viðgerð", har ormverur verða nýttar til viðgerð av sárum, við at tær eta tann deyða vevnaðin. Eisini framleiðir ormveran vætu, ið hon gevur frá sær, og sum hevur bakteriutýnandi eginleikar. Tað sama er galdandi fyri spýttið hjá vaksnu fluguni.

Av tí at menningin av ormverum er tætt knýtt at hita, og flugan er ómetaliga skjót at finna og viggja í deyð djór, verður glitskinflugan nýtt av lögregluni til at staðfesta, hvussu gamalt eitt lík er.

Fyrsta skráseting: Landt, J. (1800). Forsøg til en beskrivelse over Færøerne. Copenhagen. (Reprinted in 1965 by Einars Prent, Tórs-havn): Tikjòbs Forlag.

Køstafluga *Scatophaga stercoraria*

Køstaflugan er ein av vanligastu flugunum á norðaru hálvu, og er eisini ógvuliga vanlig í Føroyum. Vaksna flugan er millum 5 og 11 mm, men støddin kann verða rættiliga skiftandi, alt eftir hita og hvussu nógv føði er.

Flugurnar nærast á skarni frá serliga neytum, og livir ormveran av tí lívrinna tilfarinum. Tann vaksna flugan kann eisini eta skarn í ein vissan mun, men mótvegis hvat man kanska hevði væntað, so er vaksna køstaflugan eitt rovdýr, sum livir mest av øðrum flugum. Kallflugurnar nýta meginpartin av tíðini við at sita á skarni og bíða eftir kvennflugunum og veiða aðrar flugur, ið eru drignar at skarninum.

Ormveran klekist eftir 1-2 dögum. Aftaná 10-20 dagar grevur ormveran seg niður og blívur til eina reivveru. 10-80 dagar eftir hetta kemur vaksna flugan út. Hvussu langa tíð hetta tekur, er tengt at hitanum. Køstaflugan livir millum 1 og 2 mánaðir.

Glitskinfluga *Protophormia terraenovae*
Foto: Jógvan Hansen

Av tí at kvennflugan kann goyma sáð frá fleiri kallflugum í senn og í ein ávísan mun avgera nær og hvussu nógv sáð skal nýtast til gitingina, verður køstflugan nýtt rættiliga nógv í vísundaligum arbeiði, serliga innan nøring og genetik.

Fyrsta skráseting: Landt, J. (1800). Forsøg til en beskrivelse over Færøerne. Copenhagen. (Reprinted in 1965 by Einars Prent, Tórshavn): Tikjòbs Forlag.

Lærlitt loðmýggj *Bibio pomonae*

Hetta 10-13 mm stóra loðmýggið er at siggja frá mai til oktober, tó mest seint á sumri. Tað er seint á flogi, og mann sær týðiliga tey longu bakbeinini hanga undir tí. Nær tað er komið til Føroya er ilt at vita, men tað eru ábendingar um at tað er blivið meira vanligt í Føroyum seinastu árin.

Vaksna loðmýggið er skyggjandi svart við myrkareyðum "lørum". Tað livir mest av nektar og kann tí hava týdning fyri nøringina

hjá plantum. Ormveran veksur og mennist um heystið og veturin, og livir av grasrótum, men eisini deyðum plantum og øðrum lívrunnum tilfari, ið er í ferð við at verða niðurbrotið. Tað er rættiliga stórus munur á útsjóndini á kall- og kvennloðmýggjum, serliga eygunum. Kallloðmýggið hevur stór eygu, ið mætast á miðjuni á høvðinum, ímeðan kvennloðmýggið hevur væl minni eygu og høvd, men væl størri krop.

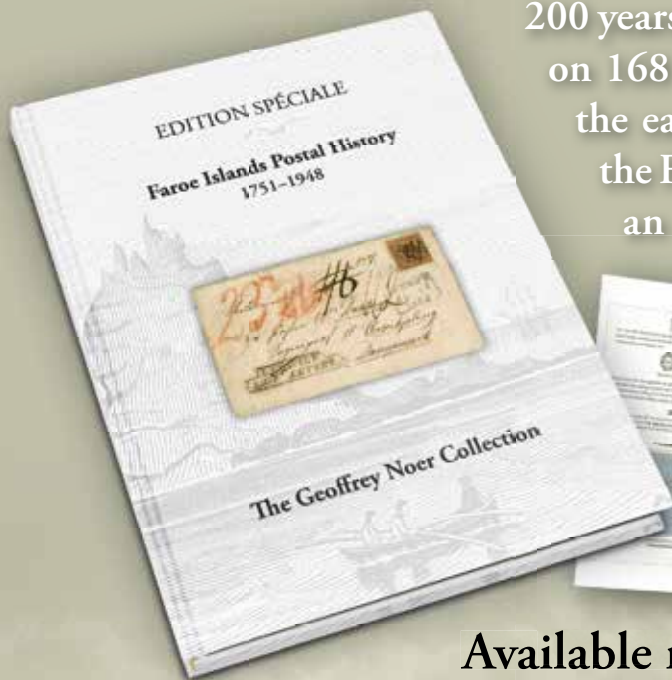
Fyrsta skráseting: Hansen, H. J. (1881). Faunula insectorum Faeroeensis: Fortegnelse over de paa Færøerne hidtil samlede insekter. Naturhistorisk Tidsskrift, 3(13), 229–280.

*Jóhannis Danielsen, PhD
Adjunktur í Lívfrøði á Fróðskaparsetur Føroya*

Faroe Islands Postal History 1751-1948

The Geoffrey Noer Collection

200 years of postal history
on 168 pages, including
the earliest cover from
the Faroe Islands with
an adhesive stamp.

Available now!

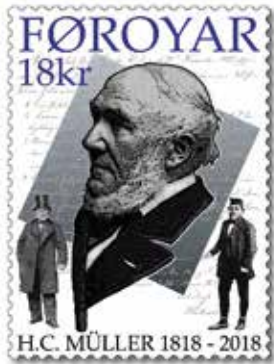
EUR 69,- | DKK 500,-

Order the book by sending the reply card
or on www.heinrich-koehler.de

HEINRICH KÖHLER

Germany's Oldest Stamp Auction House

FO 876

Royndarprint

H. C. Müller 200 ár

H. C. Müller (1818 – 1897)

Tað finnast fólk so alkøn og við so fjøltættaðum áhuga og lívsstarvi, at ein, tá tey skulu lýsast í orðum, kemur at hugsa um skemtiliga bretska orðafellið *“Jack of all Trades”* í upprunaligu positivu merkingini.

Ein sovorðin maður var navnframi føroyski embætismaðurin og politikarin H. C. Müller, sum frá 1848 og til hann doyði í 1897, var sýslumaður í Streymoyar sýslu – men hvørs áhugamál og fjølbroytta virki høvdu margar undrunarverdar síður. *“Gamli Müller,”* sum hann eisini varð nevndur, líktist ikki burtúr mongdini av samtiðar landsmonnum, hvørki til útsjónd ella verumáta, men var tó óvanliga væl lísín maður, málkønur og væl inni í føroyskum viðurskiftum og gongdini í umheiminum.

Sýslumaður

Hans Christopher Müller var borin í heim tann 1. september 1818, sonur táverandi

sýslumann, Rasmus Müller. Bara 20 ára gamal varð hann í 1839 settur sum sýslumannsfulltrúi hjá pápanum og 4 ár seinni, í 1843, gjørdist hann sýslumaður fyri Streymoy.

Politikari og embætismaður

H. C. Müller varð valdur til Løgtingið í fleiri umførum og var løgtingsmaður í árunum 1852 – 53, 1857 – 58, frá 1863 til 1881 og aftur frá 1885 til 1893 – samanlagt 28 ár. Hann umboðaði eisini Føroyar í danska ríkisdegnum, bæði á Fólkatíngi og Landstingi, frá 1858 til 1886 og aftur frá 1887 til 1889, samanlagt í 30 ár.

Politiska tilknýti H. C. Müllers var táverandi Høgra, altso konservativi parturin á politiska pallinum. Hetta forðaði honum tó ikki í at vera virkin á føroyska mentanarøkinum og var undangongumaður í spírandi føroysku samleikakensluni, sum so líðandi mentist frá hálvari nítjandu øld. Hann var høgt mettur

Mitt fyrri siggjást Villumsstovurnar á Eystaruvág, har Müllers Kantór og fyrsta posthúsið var.

sum embætismaður og virkaði enntá stutt skifti sum konstitueraður amtmaður, fúti og sorinskrivari. Hann var av løgtinginum settur nevndarlimur í færoysku skúlakommisióinini og harafturat stjóri í Føroya Sparikassa.

Fyrsti færoyski postmeistarinn

Umleið 1860 keypti H. C. Müller gomlu Løgtingsstovuna frá 1690'unum, sum síðan Løgtingið varð niðurlagt í 1816, hevði virkað sum dómhús. Hann bygdi gamla tingsalin upp í síni egnu hús og nýtti hann sum skrivstovu. Tá "Det Forenede Dampskibs-Selskab" (DFDS) í 1866 fór at sigla í fastari rutu til Føroya, gjørdist H. C. Müller teirra færoyski umboðsmaður og "Müllers kantór", sum tað róptist á fólkamunni, DFDS avgreiðsla.

Müllers Kantór gjørdist eisini fyrsta færoyska posthúsið, tá H. C. Müller í 1869 varð settur sum postekspeditør fyri danska postverkið.

Náttúrugranskarinn

Umframt sitt fjølbroytta virksemini sum embætismaður, politikari og umboðsmaður, hevði H. C. Müller stóran áhuga fyri náttúruvísindum. Hann granskaði færoyska plantu- og djóraheimin, savnaði og kannaði plantur, fisk og fugl og sendi innsavnaði eintøk til granskarar í Danmark og Bretlandi – m.a. til professaran Japetus Stenstrup við Københavns Universitet og Chr. F. Lütken professara á Zoologisk Museum. H. C. Müller skrivaði eisini saman við kenda bretska naturalistinum og fuglaførðinginum, H. W. Feilden obersti – og sendi honum fuglaskinn og egg. Feilden útgav í árunum frá 1878 til 93, 12 smáskriftir um færoyskan fugl.

Sjálvur gav H. C. Müller í 1862 út ritgerðina "*Færøernes Fuglefauna – med Bemærkninger om Fuglefangsten*", har 124 fuglasløg vóru viðgjørd. Av teimum 24, sum ikki fyrr vóru lýst sum færoyskur fuglur.

H.C. Müller og Maria Mikkelsen, sum arbeiddi á fysta posthúsinum.

Í 1869 varð ritgerðin prentað á týskum í *Journal f. Ornithologie*, við inngangi av F. Droste.

Í 1883 kom "*Whale-Fishing in the Faroe Isles*", sum hann skrivaði til "International Fisheries Exhibition in Edinburgh 1882." Hetta rit fekk heiðursmerki frá útstillarunum.

Í 1884 kom "*Oplysninger om Grindefangsten paa Færøerne*." Videnskabelig Meddelelse. Naturhistorisk Forening. f. 1883 Kjöbenhavn.

Sama ár kom eisini "*Oplysninger om Døglingefangsten paa Færøerne*." Sami útgevari sum omanfyri.

Í 1901 avgreiddi K. Andersen, "*Sysselmand H. C. Müller's haandskrevne Optegnelser om Færøernes Fugle; i Uddrag*." Sami útgevari sum omanfyri.

Umframt útgivna tilfarið, lá eitt forvitnisligt handrit eftir H. C. Müller við heitinum "*Færøernes Fiskefauna*". Handritið varð almanna-kungjört av J. S. Joensen í Fróðskaparrit nr. 14 í 1965.

Lærði maðurin við ótilgjørdari atferð

Tá H. C. Müller, sum sýslumaður kom umborð á nýlendu rannsóknarjaktina "María" í 1854, var hansara fyrsti spurningur á lýtaleysum enskum, um teir høvdu tíðindi frá "stóra krígunum". Hetta tykist vera ein góð lætumynd av Müller, sum hevði stóran áhuga fyri øllum ið gekk fyri seg í heiminum. Málkønur og í áhaldandi sambandi við leiðandi menn innan vísund, fíggarlig viðurskipti og politikk.

Men hóast evnini at bera seg millum tey "fínu", var H. C. Müller eisini ein maður av fjøldini, virdur av vanligum fólki. Lat okkum enda við einum úrdrátti úr minningarorðunum

Pengakassi, myntir og bækur hjá H. C. Müller.
Mynd: John Müller.

um hann, sum stóð prentað í Føringatiðindi tann 6. januar 1898:

“Tó at hann soleiðis var ærdur bæði av kongi og fólki, var hann altíð hin sami týdligi maðurin, sum ikki sýntist at kenna hugmód uttan av navni. Eingin kundi merkja á honum, at hann í ein mäsaldur hevði ferðast millum hægstu menn í kongaríkinum; hann tosaði líka blíðliga við tað armasta neyðardýr, sum við sínar líkar. Mængur fátækur maður ber honum gott og mængur vælstillaður maður er honum takk skyldugur, tí hann styðjaði fegin ein ið strembaði frameftir....

...Fáur kundi sum hin gamli at halda skil á grindadrápi. Grindamenninir aktaðu hann væl, tí teir vistu av royndum, at tað ið hin gamli segði, skuldi gerast, tað var best fyri allar partar...”

Sanniliga ein merkismaður, gamli Müller.

Anker Eli Petersen

FO 877-878

Royndarprent

Vøtn II: Sandsvatn og Toftavatn

Sandsvatn

Lendið við tey stóru føroysku vøtnini er ofta náttúruvukurt, og umhvørvið við triðstørsta vatn í landinum, Sandsvatn, er onki undantak. Við sunnara enda liggur bygdin Sandur – og haðani strekkir vatnið seg norð gjøgnum ein langan niðanhallandi dal upp móti Skopun.

Sandsvatn er uml. 2 kilometrar langt og har tað er breiðast, uml. 640 metrar. Ummálið er 0,82km² og størsta dýpið uml. 5 metrar undir vatniskorpuni. Avlanga vatnið var upprunaliga ein áárrás, íkomin av niðurbrotting og máan av gosrunnum legugrýti. Nú á døgum er vatnið typt frá havinum av einari uml. 400 metrar breiðari strond, sum fyri stóran part er av sandi. Á strondini, serliga niðan móti vatninum, eru við tíðini grasvaksanir sandheygar íkominir – teir sokallaðu Mølheyggjarnir, har plantur og smákykt trívast, sum annars ikki finnast í Føroyum. Sandsvatn er annars vælumtókt millum stuttleikafiskimenn, bæði laksur og sil finast í vatninum.

Umframt einum hópi av smærri áarløkum, renna tvær stórar áir í vatnið – Dalsá norðanifrá og Traðará eystanifrá. Frárenslíð er í sunnara enda og ringir seg millum Mølheyggjar og út á hav.

Í norðara parti av Sandsvatni liggur ein lítill hólmur, Vatnsøyrrárhólmur. Við norðendan liggur annars Sandoyar megin skúli, fyri eldru fólkaskúlanæmingarnar, við hentleikum sum fót bóltsvølli, ítróttarhøll og svimjihøll.

Eystursíðan av vatninum er nøkulunda óbrottin frá suður í norð. Men á Vesturstrondini er ein vík við einum lítlum nesi. Hetta er Todnes, har prestagarður hevur ligið í øldir. Tveir teir kendastu og mest illkendu prestar í Føroyum hava búleikast har.

Kálvur lítli frá 14. øld, var illa gitin fyri sítt óreina lyndi – sambært søgnini, bæði drápsmaður og sadistur, grískur og áhaldandi í stríð við øll rundan um seg. Søgnin sigur, at Kálvur lítli hevði hjall á litla hólminum, Presthólmi í víkini. Einasta farleið til hólmin vóru

Sandsvatn, Sandsbygd og Skúvoy og Dímunar í baksýni.
Mynd: Jógvan Horn

nakrir lögusteinar í vatninum. Ein vetur fóru seks av hansara sjei synum eftir ísinum út á hólmin at stjala mat frá pírna pápanum. Teir gingu seg tó eitt sindur skeivt av lögusteinum, ísurin brast og teir druknaðu allir.

Annar presturinn var Harra Klæmint, Clemens Laugesen Follerup (1602 – 1688). Harra Klæmint var illa gitin fyri sína girnd – sambært søgnini átti hann ikki meir, enn hann kundi bera á herðunum, tá hann kom til Føroya. Men tá hann doyði, átti hann meira jørð enn nakar annar í landinum. Prestur vann sínar jarðarognir við snildum og skálka-brøgdum og jørð var einasta gjald hann vildi víta av. Harra Klæmint átti annars óvanliga nógv børn – søgnin sigur 23 – men í skjølum víðvíkjandi arvaskiftið eftir hann, koma "bara" 15 børn fyri.

Við útsynningsendan á Sandsvatni, í býlinginum Traðir, finst enn flati kletturin Tingborð, har tingið frá gamlari tíð var hildið.

Toftavatn

Fjórðstørsta vatn í Føroyum er Toftavatn, sum liggur í heggjalendinum millum Toftir og Rituvík. Umgirt av lyngvaksnum heggum og túgvum er Toftavatn eitt av vakrastu støðum í Føroyum.

Ummálið á vatninum er 0,5 km². Tað liggur uml. 75 metrar yvir havfløtuni og størsta dýpd er uml. 22 metrar. Framvið vatnbakk-anum stinga klettur seg út sum smá nes og prýða um vatnið.

Við norðurendan er Toftavatn skilt av einari manngjördari byrging, sum varð bygd fyrst í 20. öld. Frá gamlari tíð hava menn skorðið torv har um leiðir og byrgingin var lögð fyri at styttu um vegin, tá torvið varð flutt oman til Toftir.

Sum fyrr nevnt, er umhvørvið kring Toftavatn eitt av vakrastu støðum í Føroyum. Vatnið liggur í størsta lyngheiði á oyggjunum – og á heggnum vaksa trý sløg av lyngi. Heiðalyngur (*Calluna vulgaris*), sum blómur

Toftavatn við Runavík í baksýni.
Mynd: Elna Johannesen.

seint um summarið, er tað mest vanligi lyngslagið í økinum. Sjáldsamari er klokku-lyngurin (*Erica tetralix*) við sínum vøkru blómuklokkum. Harafturat er so tann vanligi krákuberjalyngurin (*Empetrum nigrum*), sum blómar í mai. Av øðrum plantum kunnu vit nevna: mýrigras (*Eriphorum angustifolium*), børkuvísa (*Potentilla erecta*) og túvu-skúsgras (*Scirpus caespitosus*) – umframt mangar aðrar vanligar og óvanligari plantur.

Umframt ríka plantulívið er Toftavatn eisini kent fyri sítt ríka fuglameingi. Umframt likkurnar (*Larus fuscus*) ið finnast allastaðnis, tann freka skúgvín (*Stercorarius skua*) og onnur mäsasløg, finnast eisini fleiri sløg av heiðafugli, sum t.d. mýrisnípa (*Gallinago gallinago*) og tjaldur (*Haematopus ostralegus*). Lómurin (*Gavia stellata*) finst eisini her, sum við vøtn flest í Føroyum.

Í 1985 var fyrsta grágásaparið við ungum skrásett á Toftavatni. Síðan hevur grágásastovnurin (*Anser anser*) ment seg í stórum. Í juli, tá grágæsna eru fjaðursárar,

savnast tær við Toftavatn – og tá er ikki óvanligt at síggja yvir 1.000 gæs á vatninum.

Sambært fólkatrúnni hevur Toftavatn, eins og onnur fjallavøtn í Føroyum, eisini ein heldur ótespuligan íbúgva. Tað er nykurin, sum kann taka skap av øðrum verum, oftast einum hesti – og stundum royndu at noyða fólk við sær niður í vatnið. Søgurnar um nykin hava frá gomlum døgum havt til endamáls at ræða børn frá at spæla við vøtnini.

Grannakommunurnar Nes og Runavík, hava síðan 2007 bygt eina leið av gongugøtum í økinum kring Toftavatn. Hetta fyri at ferðafólk og onnur vitjandi ikki skulu streingja náttúruøkið meir enn gott er. Vakra landslagið kring Toftavatn er avgjørt vert at vitja – men eisini eitt viðbrekið náttúrumhvørvi ið skal gagnnýttast við varsemi.

Anker Eli Petersen

FO 879-880

Royndarprent

Lundafleyg

Hóast vit føroyingar vanliga nevna tíðina áðrenn fiskiídnaðurin kom fyrri seg, "gama bóndasamfelagið," er tað ikki eitt heilt treytaleyst heiti. Árenda støðan í Atlants-havi, umhvørvið og stødd hava ikki veitt umstøður til annað enn rættuliga einfaldan landbúnað, har størsti denturin varð lagdur á seyðahald. Annað húsdjórahald var avmarkað av tilfeingi. Bøndur og knæbøndur høvdu eina avmarkaða neytaskipan, mest fyrri mjólkina og heimafugl til kjøt og egg. Umstøðurnar fyrri kornvelting vóru ikki serliga góðar, kornskurðurin var oftast soltin og misvøkstur var umleið triðja hvørt ár.

Men føroyingar høvdu annað tilfeingi at taka av. Á havleiðunum kring oyggjarnar fanst ivaleyst av fiski, hvali og kópi – og í fugla-bjergunum, á hólum og stakkum fanst ein ørgrynni av sjófugli. Tað sigur seg sjálvt, at útróður, fugla- og hvalaveiða hevur verið

ein munandi partur av siðbundna føroyska arbeiðslívinum.

Fuglastengurnar

Tað finnast mangir serstakir veiðihættir í Føroyum við serligum veiðireiðskapi – og av hesum er fuglastongin tann mest serstakt føroyska. Fuglastongin var, sum navnið bendir á, ein stong við tveimum stórum armum ovast, har net varð spent ímillum – næstan sum ein trýhyrntur glúpur. Frá gamlari tíð finst hetta amboð í tveimum frábrigdum, *fyglingarstong* og *fleygingarstong*.

Fyglingarstong

Fyglingarstongin hevði styttri stong, men størri armar og net. Hon varð nýtt í berginum, har menn sigu niður á smalar røkur at veiða. Mæðurin við stongini flutti seg síðan móti lomviga og álku, sum bøla á rókunum. Hann kundi koma heilt at fuglinum, sum helst ikki flytur seg frá pisu ella eggji – og sláa

netið yvir fleiri í senn, ofta upp til 10 fuglar í einum. Veði-hátturinn var sera úrslitagóður, men varð frágingin, tí menn mettu at tað fór ov illa við tilfeinginum. Hóast tað bert var ætlað at fanga partar av vaksna fugl-inum, ruku pisur og egg ofta oman av rókini. Fyngingarstong varð, mær kunnugt, seinast nýtt í bjørgunum í Skúvoy uml. 1925.

Fleygingarstong

Fleygingarstongin, sum er avmyndað á frí-merkjunum, var longri enn fyngingarstongin og hevði minni net. Sjálv stongin var úr furu og 6 alin long (3,76m). Armarnir vóru ymiskir til støddar, alt eftir hvar í landinum ein var staddur – frá 2 til 3 alin (1,25 – 1,88m) og vóru útspentir við "horninum", ein lítill holað tvørstong. Bæði armar og horn vóru fram-leiddir úr sterkari og smidligari viði enn stong-in. Har fleygingarmaðurin varð loraður niður í bergið við bjargalínunum, hevði stongin ofta ein jarnpík í niðara enda, so bjargamaðurin kundi nýta stongina til stuðul, meðan sigið varð.

Tá maður fór at fleyga, setti hann seg á ein ávisan "sess" við eggina, ella varð sigrin niður á ein góðan sess í berginum. Sessirnir vóru ofta aldargamlir, viðhvørt hampaðir, so fleygingarmaðurin sat væl meðan fleygað varð. Við stongini hvilandi á legginum, bíðaði veiðimaðurin so til ein fuglur, lund, lomvigi ella álka, kom flúgvandi framvið. Tá reisti hann stongina aftanfyri fuglin og tók hann í netið við einum snarandi vørri. Fuglurinn varð síðan tikin inn, loystur úr netinum og kiptur. Fleygingarmaðurin stakk síðan fuglin undir eina ullreim á kroppinum og setti seg aftur at veiða.

Veiða við fleygingarstong er munandi meira burðardygg enn aðrir veiðihættir. Fleygingar-maðurinn tekur bara ein fugl í senn og kann annars sálda ávísar fuglar frá, til dømis sild-beran ið ber føði heim til pisurnar. Harafturat slepst undan lamskotnum fugli. Tað hevur annars altíð verið bannað at skjóta fugl við fuglabjørg.

Tey bæði frímerkini vísa tveir ymsar veiði-hættir við fleygingarstong. Fyrra lýsir veiðu frá fuglaberginum – antin hava fleyging-armenninir sitið við eggina ella verið signir niður í bergið.

Hitt frímerkið visir sokallað "omanfleyg." Tá omanfleyga varð, stóðu tveir mans við fleygingarstong í hvør sínum skuti á sið-bundna føroyska bátinum. Hendan veiðan var serliga eftir lomviga og álku, tá fuglurinn fleyg oman av rókunum fyri at seta seg á sjógvin.

Seinastu ártíggju eru sjófuglastovnarnir minkaðir í stórum og tí hava menn ikki fleygað lunda, lomviga ella álku. Orsøkin til minkingina er at smáfiskurinn, sum fuglurinn livir av, stórt sæð er horvin og hevur hetta ført við sær, at so at siga ongar pisur koma undan longur. Harafturímóti er nokk til av innræsna havhestinum, sum verður fleyg-aður. Havhesturinn hevur lyndi til at troka onnur fuglasløg úr berginum og er tí illa lýddur av fleygingarmonnum.

Anker Eli Petersen

Lundaland
Mynd: Ólavur Frederiksen.

Vel ársins vakrasta frímerki 2017

og verð við í lutakasti um góðar vinningar

FO 847-852

FO 857

FO 855

FO 856

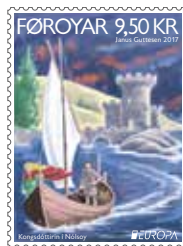
FO 867

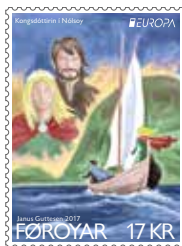
FO 853

FO 854

FO 859

FO 860

FO 858

FO 869

FO 861

FO 862

FO 863

FO 864

FO 865-866

FO 870

FO 871

FO 868

1. vinningur: ullint teppi
2. vinningur: árbókin 2017
3. vinningur: postgjaldsmerkjamappur I og II

Knipp lepan út og send okkum hann ella atkvøð á www.stamps.fo.
 Seinasta freist at atkvøða er 16. mars 2018!

Navn: _____

Bústaður: _____

Postnr./Bygd: _____

Kundanr.: _____

Ársins frímerki 2017 er:

FO

Ja, takk. Eg vil fegin tekna meg fyri tildindabrevið frá Posta Stamps, sum verður sent við telduposti.

T-postur: _____

Ársins endasøla

Hin 31. desember 2017 er seinasti seldudagur fyri frímerkini og vørurnar á hesum síðum.

Vørurnar kunnu bíleggjast á bíleggingar-lepanum mitt í blaðnum ella á heimasíðu okkara: www.stamps.fo.

Hetta er tiskil seinasti móguleiki, at ognar sær frímerkini fyri áljóðandi virði.

FO 776-778

FO 784-785

FO 786-787

FO 779-782

FO 791

FO 796

FO 797

FO 783

Jólaevangelið II, hefti við átta frímerkjum PPN000914

FO 798-799

FO 750-758

Heindrikur prinsur 80 ár, sjálvklístrandi heft við fýra frimerkjum PPNO00614

Postgjaldsmerki 2008-2012

Ársmappa 2013

Heftimappa 2013

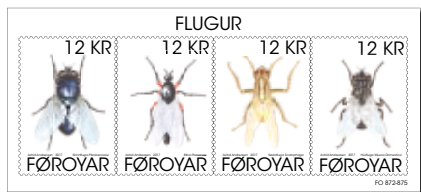
Árbók 2013

FDC-mappa 2013

Nýggjar útgávur - 26. februar 2018

FO 872-875

Royndarprint

Nýggj útgáva: **Flugur**
Útgávudagur: 26.02.2018
Virði: 4 x 12,00 kr.
Nummar: FO 872-875
Stødd, frímerki: Stødd, smáark:
Listafólk: Astrid Andreasen
Prentingarháttur: Offset
Prentsmiðja:
Postgjaldsbólkur: Miðalbrøv í Føroyum, 0-50 gr.

FO 876 Royndarprint

Nýggj útgáva: **H.C. Müller 200 ár**
Útgávudagur: 26.02.2018
Virði: 18,00 kr.
Nummar: FO 876
Stødd, frímerki: Anker Eli Petersen
Listafólk: Offset
Prentingarháttur: Offset
Prentsmiðja:
Postgjaldsbólkur: Smábrev til Europa, 0-50 gr.

FO 877-878 Royndarprint

Sjálvklitrandi hefti

Nýggj útgáva: **Vøtn II: Sandsvatn og Toftavatn**
Útgávudagur: 26.02.2018
Virði: 10,00 og 20,00 kr.
Nummar: FO 877-878
Stødd, frímerki: 56 x 21 mm
Myndatøka: Jógvan Horn & Durita Jacobsen
Listafólk: Offset
Prentingarháttur: Cartor Security Printing, Frakland
Prentsmiðja: Smábrev í Føroyum, 0-50 gr. og smábrev til onnur lond

FO 879-880

Royndarprint

Nýggj útgáva: **Lundafleyg**
Útgávudagur: 26.02.2018
Virði: 10,00 og 44,00 kr.
Nummar: FO 879-880
Stødd, frímerki: 31 x 43 mm
Listafólk/gravør: Martin Mörck
Prentingarháttur: Offset og stálprent
Prentsmiðja: La Poste, Frakland
Postgjaldsbólkur: Smábrev í Føroyum, 0-50 gr. og miðal- og stórbrøv til Europa, 101-250 g.

Posta Stamps
Óðinshædd 2
FO-100 Tórshavn

Tel. +298 346200
Fax +298 346201
stamps@posta.fo
www.stamps.fo

